

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 723

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 octombrie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 708 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 pentru accelerarea procedurilor de recuperare a sumelor de bani datorate Agenției Domeniilor Statului de către partenerii contractuali	2-3	Decizia nr. 736 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 710 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁰ alin. 2 din Codul de procedură penală	3-4	Decizia nr. 764 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 721 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 775 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală	11-12
Decizia nr. 734 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	6-7	Decizia nr. 829 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 alin. 2 din Codul de procedură penală	13-14
Decizia nr. 735 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 și art. 281 ¹¹ din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 841 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Codul penal	14-16
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.291. — Hotărâre privind aprobarea cheltuielilor prilejuite de sărbătorirea zilei de 25 octombrie — Ziua Armatei României	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 708**

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 pentru accelerarea procedurilor de recuperare a sumelor de bani datorate Agenției Domeniilor Statului de către partenerii contractuali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 pentru accelerarea procedurilor de recuperare a sumelor de bani datorate Agenției Domeniilor Statului de către partenerii contractuali, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunav International Construct” — S.A. din Lugoj în Dosarul nr. 489/2005 al Curții de Arbitraj Comercial Internațional.

La apelul nominal se prezintă avocatul Radu Sorin pentru autorul excepției, lipsind partea Agenției Domeniilor Statului, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției, arătând că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 sunt contrare dispozițiilor constituționale ce consacră neretroactivitatea legii civile și egalitatea cetățenilor în drepturi.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 se aplică doar pentru viitor, iar nu și pentru trecut. De asemenea, consideră că acest act normativ nu creează discriminări, ci se aplică tuturor debitorilor supuși procedurilor de recuperare a sumelor de bani datorate Agenției Domeniilor Statului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 489/2005, **Curtea de Arbitraj Comercial Internațional a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 pentru accelerarea procedurilor de recuperare a sumelor de bani datorate Agenției Domeniilor Statului de către partenerii contractuali.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Dunav International Construct” — S.A. din Lugoj cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva Agenției Domeniilor Statului pentru nerespectarea contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005, potrivit cărora contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiate de Agenția Domeniilor Statului constituie titluri executorii, încalcă principiul neretroactivității legii, întrucât se aplică și contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a ordonanței, determinând schimbarea raporturilor juridice comerciale deja stabilite între părțile contractante. În același timp, aceste dispoziții au caracter discriminatoriu,

deoarece prevăd o modalitate de schimbare unilaterală a prevederilor unui contract comercial în folosul uneia dintre părți prin instituirea unor modalități extrajudiciare de executare și nesupunerea controlului judecătoresc a valabilității unui act juridic, declarat unilateral titlu executoriu, împotriva voinței părților la data încheierii contractului.

Curtea de Arbitraj Comercial Internațional, făcând referire la considerentele și soluția Deciziei Curții Constituționale nr. 719/2006, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile actului normativ criticat se aplică tuturor actelor ce se regăsesc în ipoteza normei legale și își produc efectele numai pentru viitor. În sprijinul acestor argumente invocă și jurisprudența Curții concretizată în Decizia nr. 719/2006 și Decizia nr. 380/2007.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât se aplică uniform tuturor subiecților de drept aflate în ipoteza prevăzută de norma juridică, fără privilegii și fără discriminări arbitrare. De asemenea, arată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 se aplică doar de la data intrării în vigoare a acestui act normativ, fără a conține norme cu caracter retroactiv. Consideră că de fapt în speță se ridică probleme de interpretare și aplicare a prevederilor de lege criticate, de competența instanței de judecată, iar nu aspecte de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 pentru accelerarea procedurilor de recuperare a sumelor de bani datorate Agenției Domeniilor Statului de către partenerii contractuali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2005, aprobată prin Legea nr. 368/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.140 din 16 decembrie 2005.

Conținutul actului normativ criticat este următorul:

„Art. 1: (1) *Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, aprobată*

cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și Agenției Domeniilor Statului în calitate de instituție implicată în procesul de privatizare.

(2) Dispozițiile cap. VIII, IX și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și Agenției Domeniilor Statului în calitate de instituție implicată în procesul de privatizare.

Art. 2: Contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiate de Agenția Domeniilor Statului constituie titluri executorii.

Art. 3: Procedurile cuprinse în dispozițiile legale menționate la art. 1 alin. (2) se aplică și în cazul contractelor încheiate de Agenția Domeniilor Statului cu partenerii contractuali, având ca obiect orice formă de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași critici ca și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 719 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 952 din 27 noiembrie 2006, și Decizia nr. 380 din 17 aprilie 2007,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 pentru accelerarea procedurilor de recuperare a sumelor de bani datorate Agenției Domeniilor Statului de către partenerii contractuali, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunav International Construct” — S.A. din Lugoj în Dosarul nr. 489/2005 al Curții de Arbitraj Comercial Internațional.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 710

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁰ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁰ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petru Olteanu în Dosarul nr. 1.460/43/2006 al Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca nefondată, arătând că aspectele menționate în susținerea excepției sunt probleme de aplicare a legii. Totodată, se apreciază că

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2007, Curtea a reținut că dispozițiile actului de lege criticat nu conțin referiri la aplicarea acestuia pentru o dată anterioară intrării sale în vigoare. În același timp, Curtea a arătat că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare”. De asemenea, Curtea a reținut că o lege nouă „este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi”.

În ceea ce privește conformitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 380/2007, a constatat că „cele 3 articole ale ordonanței de urgență prevăd aplicabilitatea unor norme speciale de procedură pentru recuperarea datoriilor față de Agenția Domeniilor Statului, în calitatea sa de instituție implicată în procesul de privatizare. Acestea se aplică în mod egal tuturor debitorilor aflați în ipoteza normei, fără privilegii și fără discriminări”.

Întrucât în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

prevederile legale criticate nu încalcă nici un text constituțional invocat de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.460/43/2006, **Curtea de Apel Târgu-Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁰ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Petru Olteanu în cauza ce are ca obiect judecarea recursului penal declarat de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate prevăd un termen de motivare a recursului de 5 zile, indiferent de modalitatea și termenul de realizare a procedurii de citare cu părțile din proces, precum și de faptul că la primul termen de judecată s-a cerut amânarea cauzei, „sanctiunea nemotivării în termenul de 5 zile operând ope legis”. În acest fel, motivarea recursului nu se poate face în termenul prevăzut de art. 385¹⁰ alin. 2, fiind astfel încălcate art. 16 alin. (1) și art. 24 din Constituție.

Curtea de Apel Târgu-Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Se arată că opțiunea legiuitorului de a reglementa în această modalitate se justifică tocmai prin a asigura egalitatea părților în proces.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textul legal criticat se aplică în mod nediferențiat tuturor persoanelor care se află în situații similare, iar dreptul la apărare este garantat prin numeroase dispoziții din Codul de procedură penală.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale în măsura în care se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de norma legală. Totodată, apreciază că dispozițiile legale respective sunt în deplină concordanță cu art. 129 din Constituție care reglementează folosirea căilor de atac.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁰ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petru Olteanu în Dosarul nr. 1.460/43/2006 al Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie art. 385¹⁰ alin. 2 din Codul de procedură penală, care are următorul cuprins: *Motivele de recurs se formulează în scris prin cererea de recurs sau printr-un memoriu separat, care trebuie depus la instanța de recurs cu cel puțin 5 zile înaintea primului termen de judecată.*

Autorul excepției susține că, prin aceste dispoziții legale, se încalcă art. 16 alin. (1) și art. 24 din Constituție privind egalitatea în drepturi și dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Art. 385¹⁰ alin. 2 din Codul de procedură penală dispune cu privire la procedura de formulare a motivelor de recurs. Toate cerințele legale prevăzute de text se aplică deopotrivă tuturor părților procesului penal, neexistând sub acest aspect nici o discriminare. În acest cadru, părțile își pot exercita dreptul la apărare în tot cursul procesului, inclusiv atunci când formulează motivele de recurs, fără nicio îngrădire. De altfel, dreptul părții de a formula recurs împotriva unei hotărâri pronunțate de instanța judecătorească se realizează, sub toate aspectele, în condițiile legii, în conformitate cu art. 129 din Constituție.

În consecință, invocarea încălcării art. 16 alin. (1) și art. 24 din Constituție privind egalitatea în drepturi și dreptul la apărare în situațiile prevăzute de textul legal este lipsită de temei.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor din Codul de procedură penală, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 355 din 23 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.026 din 5 noiembrie 2004, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹⁰ alin. 2. Cu acel prilej a constatat că asigurarea bunei desfășurări a unui proces penal „impune îndeplinirea tuturor actelor procedurale în anumite termene, a căror stabilire este lăsată la libera apreciere a legiuitorului. Este firesc ca motivarea recursului să fie depusă într-un timp rezonabil înaintea primului termen de judecată, pentru ca și celelalte părți să le cunoască și să aibă timp pentru pregătirea apărării lor, iar completul de judecată să se pregătească pentru dezbatere. Situația invocată ipotetic în motivarea excepției de neconstituționalitate nu are relevanță, întrucât, fără procedura de citare legal îndeplinită față de toate părțile, nu se poate trece la judecată, primul termen de judecată fiind cel pentru care procedura de citare a fost legal îndeplinită”.

Soluția Curții Constituționale în cauza respectivă, precum și considerentele care au stat la bază își păstrează valabilitatea și în această cauză.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 721

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihail Darie în Dosarul nr. 3.923/2/2006 al Tribunalului Călărași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.923/2/2006, **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Mihail Darie într-o cauză în care s-a solicitat disjungerea unei cereri reconvenționale și judecarea acesteia separat de cererea principală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că dispoziția legală criticată este neconstituțională deoarece în urma disjungerii cererea reconvențională va fi automat suspendată până la judecarea cererii principale, ceea ce aduce atingere liberului acces la justiție.

Tribunalul Călărași — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, judecarea separată a acțiunii în constatarea nulității unor acte administrative de cererea reconvențională prin care pârâtul solicită despăgubiri nu îl prejudiciază și nu îi îngreudește accesul liber la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece disjungerea nu este în avantajul uneia sau alteia dintre părțile aflate în proces, ci este o măsură considerată necesară de instanță pentru o mai bună judecată și administrare a justiției. Chiar dacă cererile părților sunt judecate

separat, acestea beneficiază de aceleași drepturi ca și în situația în care cauzele ar fi fost conexe.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, sens în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 165 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*În orice stare a judecății se pot despărți pricinile întrunite, dacă instanța socotește că numai una din ele este în stare de a fi judecată.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 124 referitor la înfăptuirea justiției din Legea fundamentală.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 165 din Codul de procedură civilă, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, s-a pronunțat prin Decizia nr. 254 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 13 aprilie 2006. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, următoarele: măsura disjungerii cauzelor este dispusă de instanța de judecată și în interesul unei bune judecăți a cauzelor și a unei mai bune administrări a justiției, fără a se încălca prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Dispozițiile de lege criticate nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, posibilitatea instanței de judecată de a dispune disjungerea cauzelor conexe, pentru a fi judecate separat, neaducând atingere intereselor părților, ci, dimpotrivă, contribuind la evitarea tergiversării în soluționarea cauzei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele din decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihail Darie în Dosarul nr. 3.923/2/2006 al Tribunalului Călărași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 734

din 13 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Luca Luca în Dosarul nr. 58/204/2007 al Judecătoria Câmpina.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 58/204/2007, **Judecătoria Câmpina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.** Excepția a fost ridicată de Luca Luca într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii în anulare formulate, în baza Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, de debitor — autor al excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece instituie o procedură simplificată ce permite judecătorului o examinare sumară, limitată la motivele de nulitate ale ordonanței pronunțate în primă instanță, creând o inegalitate între creditor și debitor. Astfel, creditorul are la dispoziție posibilitatea de a formula o acțiune în realizarea

creanței sale, beneficiind astfel de toate garanțiile procesuale obișnuite, pe când debitorul nu are posibilitatea de a se adresa unei instanțe de control judiciar.

Judecătoria Câmpina și-a exprimat opinia în sensul că dispoziția privind cererea în anulare intentată în baza art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 are drept consecință pronunțarea unei hotărâri irevocabile care îl poate prejudicia pe debitor în situația respingerii cererii, „prin posibilitatea formulării apărării doar în cadrul procedurii simplificate, limitată la motivele de nulitate ale ordonanței pronunțate de prima instanță”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin Constituției, astfel cum reiese din Deciziile Curții Constituționale nr. 771/2006 și nr. 244/2007.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: „(1) *Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.*

(2) *Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*

(3) *Abrogat.*

(4) *Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.*

(5) *Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Luca Luca în Dosarul nr. 58/204/2007 al Judecătoriei Câmpina.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 735

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 și art. 281¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	—președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 și art. 281¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristian Florin Ilie în Dosarul nr. 2.991/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde partea Simona Maria Kleckner, asistată de apărător, cu delegație la dosar. Lipsesc autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că asupra acesteia Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 34 din 11 ianuarie 2007. Totodată, își exprimă acordul cu punctele de vedere transmise de autoritățile publice.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.991/2005, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 și art. 281¹ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Cristian Florin Ilie, pârât în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect recursul declarat de

acesta împotriva încheierii de îndreptare a erorii materiale pronunțate în cauză de prima instanță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât permit instanțelor ca după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârilor judecătorești să modifice conținutul acestora în camera de consiliu, fără citarea părților, contravenind astfel principiului accesului liber la justiție și dreptului la apărare.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece pe calea prevăzută de textele criticate nu se pot îndrepta erorile de judecată ce privesc fondul pricinii și nu se urmărește modificarea dispozitivului hotărârii pronunțate în condiții de contradictorialitate și cu toate garanțiile procesuale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece prevederile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale deoarece procedura reglementată de acestea nu urmărește schimbarea soluției pronunțate de instanța de judecată, ci doar îndreptarea unor erori materiale apărute în dispozitivul încheierii sau hotărârii respective.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 și art. 281¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristian Florin Ilie în Dosarul nr. 2.991/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 și art. 281¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

Art. 281: „*Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.*

Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar să dea anumite lămuriri.

În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.”

Art. 281¹: „*În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori aceasta cuprinde dispoziții potrivnice, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice.*

Instanța va rezolva cererea de urgență, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu citarea părților.

Încheierea se va atașa la hotărâre atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 34 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 22 februarie 2007, în sensul respingerii acesteia.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, în esență, că, prin procedura reglementată de dispozițiile legale criticate, partea care formulează o cerere de îndreptare a dispozitivului unei hotărâri judecătorești, în temeiul art. 281 din Codul de procedură civilă, sau o cerere de lămurire privind înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului, în temeiul art. 281¹ din același cod, nu urmărește schimbarea soluției pronunțate de instanța de judecată, ci doar îndreptarea unor erori materiale sau înlăturarea unor neclarități ivite cu privire la dispozitiv. De asemenea, instanța care soluționează o astfel de cerere nu judecă fondul cauzei.

Totodată, potrivit art. 281³ alin. 1 din Codul de procedură civilă, încheierea prin care s-a soluționat cererea de îndreptare a erorii materiale ori cererea de lămurire a dispozitivului hotărârii este supusă aceleiași căi de atac ca și hotărârea în legătură cu care s-a solicitat lămurirea.

Așa fiind, Curtea constată că prin dispozițiile legale criticate nu se încalcă prevederile art. 21 și art. 24 din Legea fundamentală.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 736

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Puiu Eugen Dumitrașcu în Dosarul nr. 8.222/212/2006 al Judecătorei Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că, la dosar, autorul excepției a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.222/212/2006, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Puiu Eugen Dumitrașcu într-o cauză în care acesta a formulat cerere de recuzare a unui judecător.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât lipsa de contradictorialitate a procedurii recuzării încalcă dreptul părților la apărare și limitează accesul lor la justiție.

Judecătoria Constanța opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece procedura de soluționare a cererii de recuzare, prevăzută de art. 31 din Codul de procedură civilă, este necontencioasă. În cadrul acesteia nu se analizează fondul cauzei deduse judecătii, ci se verifică doar existența sau inexistența situațiilor prevăzute de art. 27 din Codul de procedură civilă.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*”

Nu se admite interogatoriul sau jurământul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face niciun act de procedură.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității textului de lege criticat s-a pronunțat prin mai multe decizii, în sensul respingerii acesteia. Astfel, prin Decizia nr. 754 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 6 decembrie 2006, făcând referire la jurisprudența sa, Curtea a reținut, în esență, că textul de lege criticat nu încalcă principiul constituțional al accesului liber la justiție și al dreptului la apărare. Aceasta, deoarece judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, prin această reglementare legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca odată cu fondul, instanța de control judiciar urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă. Totodată, Curtea a reținut că cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecătii, iar nu împiedicarea accesului la justiție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele din deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Puiu Eugen Dumitrașcu în Dosarul nr. 8.222/212/2006 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 764

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Boșca în Dosarul nr. 11.468/55/2006 al Judecătoriei Arad.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, avocatul Iosif Crețiu, cu împuternicire avocațială depusă în ședință, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia, întrucât dispozițiile art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, interzicând rudelor și afinilor până la gradul al treilea inclusiv să fie martori, contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), ale art. 21 și ale art. 124.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, întrucât tinde la completarea textului criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 11.468/55/2006, **Judecătoria Arad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Ioan Boșca într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de împărțire a bunurilor comune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a relevat numai aspecte de fapt în legătură cu cauza

dedusă soluționării instanței de judecată, neprecizând care sunt prevederile din Constituție pe care înțelege să le invoce.

Judecătoria Arad apreciază că dispozițiile criticate sunt conforme cu prevederile constituționale, interdicția consacrată de dispozițiile criticate întemeindu-se pe o prezumție de parțialitate și subiectivism a rudelor și afinilor în relatarea faptelor de care au cunoștință.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Nu pot fi ascultați ca martori:*

1. rudele și afinii până la gradul al treilea inclusiv;”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu precizează ce texte sau principii constituționale sunt încălcate prin dispozițiile art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

Faptul că în ședința publică a Curții Constituționale apărătorul autorului excepției a indicat prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), ale art. 21 și ale art. 124 ca fiind înfrânte prin dispozițiile criticate este fără relevanță, întrucât actul de sesizare a Curții Constituționale îl reprezintă, conform art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, încheierea instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Boșca în Dosarul nr. 11.468/55/2006 al Judecătorei Arad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 775

din 20 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Bejinaru în Dosarul nr. 7.535/109/2006 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece aceasta privește interpretarea și aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.535/109/2006, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorel Bejinaru în cauza ce are ca obiect judecarea contestației la executare formulată de autorul excepției.

Totodată, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, ca atare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unor texte constituționale pretins încălcate și a unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispoziția „*precum și orice alt incident ivit în cursul executării*”, cuprinsă în ultima teză a art. 461 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, contravine textelor constituționale menționate, deoarece nu nominalizează motivele ce pot fi luate în seamă de către instanțele de judecată pentru reducerea pedepsei în cazul condamnărilor definitive. Mai susține că prevederile legale criticate permit instanțelor de judecată ca, atunci când sunt sesizate în baza art. 461 din Codul de procedură penală cu incidente medicale ivite în cursul executării pedepsei, să respingă contestațiile la executare respective. Pentru acest motiv, se arată că persoanele care formulează contestație împotriva executării hotărârii penale, în temeiul art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, sunt discriminate în comparație cu cele condamnate definitiv și suferă de o boală care le pune în imposibilitate de a executa pedeapsa și care pot amâna sau întrerupe executarea pedepsei, în baza art. 453, respectiv art. 455 din Codul de procedură penală.

Tribunalul Argeș — Secția penală apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Cu privire la critica reglementării finale a art. 461 lit. d) din cod, instanța opinează că aceasta este neîntemeiată în condițiile în care se referă la necesitatea unei noi reglementări.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 22, 34 și 50 din

Constituție, invocate ca fiind încălcate, nu au legătură cu textul de lege criticat.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale în măsura în care se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de norma legală. Totodată, apreciază că dispozițiile legale respective nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Contestația contra executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri: [...] d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei, precum și orice alt incident ivit în cursul executării.”*

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății și ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Art. 461 din Codul de procedură penală prevede, limitativ, cazurile în care se poate face contestație la executare, iar art. 453 și 455 din Codul de procedură penală reglementează cazurile de amânare și, respectiv, de întrerupere a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață, și anume: când se constată pe baza unei expertize medico-legale că cel condamnat suferă de o boală care îl pune în imposibilitate de a executa pedeapsa, iar instanța apreciază că amânarea executării și lăsarea în libertate nu prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, când o condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an sau când din cauza unor împrejurări speciale executarea imediată a pedepsei ar avea consecințe grave pentru condamnat, familie sau unitatea la care lucrează.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Bejinaru în Dosarul nr. 7.535/109/2006 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Rezultă că textele de lege menționate reglementează situații deosebite în care s-ar putea afla persoanele condamnate. Or, așa cum a stabilit Curtea Constituțională în jurisprudența sa, reglementarea în mod diferit a unor situații diferite nu înseamnă discriminare. De asemenea, faptul că ultima teză a art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, și anume *„precum și orice alt incident ivit în cursul executării”*, nu nominalizează motivele ce pot fi luate în seamă de către instanțele de judecată pentru admiterea contestației contra executării hotărârii penale nu creează discriminări și nu restrânge accesul la justiție al persoanelor interesate. Dimpotrivă, textele de lege menționate asigură condamnaților posibilitatea de a se adresa justiției. De altfel, autorul excepției s-a și adresat instanței de judecată în temeiul art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, prilej cu care a ridicat excepția de neconstituționalitate.

Susținerile autorului excepției că *„în textul de lege criticat, respectiv art. 461 lit. d) din Codul de procedură penală, nu este expres prevăzut orice incident chiar și de natură medicală”*, constituie aspecte legate de adoptarea legii, în conformitate cu art. 73 alin. (1) din Legea fundamentală, iar nu de constituționalitate.

În consecință, invocarea încălcării art. 16 și 21 din Constituție privind egalitatea în drepturi și accesul liber la justiție în situațiile analizate este lipsită de temei.

Referitor la criticile de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 22, 34 și 50 din Constituție, Curtea constată că, întrucât contestația la executare întemeiată pe dispozițiile art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală vizează incidente ce s-ar putea ivi prin punerea în executare a hotărârii penale, dispozițiile constituționale privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, dreptul la ocrotirea sănătății și, respectiv, protecția persoanelor cu handicap nu sunt incidente în cauză.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție ca în prezenta cauză. Astfel, prin deciziile nr. 77 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 23 februarie 2005, nr. 704 din 19 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 5 decembrie 2006 și nr. 329 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 10 mai 2007, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală. Cu acel prilej, a constatat că și acestea sunt constituționale, fiind în concordanță cu prevederile art. 16 și art. 21 din Constituție.

Soluțiile Curții Constituționale în cauzele respective, precum și considerentele care au stat la baza lor își păstrează valabilitatea și în această cauză.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 829

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 alin. 2
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Mincă în Dosarul nr. 1.380/89/2005 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.380/89/2005, **Curtea de Apel Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 199 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mihail Mincă în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece persoana amendată judiciar nu poate avea parte de un proces echitabil, întrucât aceeași instanță care a aplicat amenda judiciară este chemată să judece și contestația. Or, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale statuează că aceiași judecători în fața cărora s-a produs incidentul judiciar și s-a aplicat amenda judiciară nu pot judeca și contestația împotriva acesteia.

Curtea de Apel Iași — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul legal criticat nu restrânge exercitarea unor drepturi sau a unor libertăți și nu împiedică accesul liber la justiție, dimpotrivă, prevede posibilitatea exercitării căilor de atac în acord cu dispozițiile art. 129 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin posibilitatea persoanei interesate de a face cerere de scutire sau reducere a amenzii se asigură liberul acces la justiție și nicidecum nu se restrânge exercitarea unor drepturi sau a unor libertăți. Aceste prevederi reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 126 din Constituție, stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului penal constituind o prerogativă a legiuitorului.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, de a beneficia de un proces echitabil, precum și de judecarea acestuia într-un termen rezonabil. În plus, este firesc ca, în cadrul procesului penal, anumite abateri care pot fi săvârșite de către persoanele chemate să coopereze la desfășurarea activității judiciare să fie sancționate.

În sfârșit, dispozițiile legale criticate nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 199 alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Procedura privitoare la amenda judiciară*, care au următorul conținut: „*Persoana amendată poate cere scutirea de amendă ori reducerea amenzii. Cererea de scutire sau de reducere se poate face în termen de 10 zile de la comunicarea ordonanței ori a încheierii de amendare.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor legale criticate, persoana

amendată pentru săvârșirea unei abateri judiciare poate cere organului de urmărire penală sau instanței de judecată, după caz, reducerea sau scutirea de amendă.

Critica autorului excepției este fundamentată pe ideea încălcării dreptului la un proces echitabil, întrucât aceeași autoritate care a aplicat sancțiunea este chemată, în pofida principiului *nemo iudex in causa sua*, să hotărască și cu privire la reducerea sau scutirea amenzii judiciare. Așa fiind, pornind de la principii general valabile unei judecări pe fondul cauzei, autorul le extinde și la incidentele procedurale ce se pot ivi pe parcursul soluționării litigiului. Or, nu poate fi pus semnul egalității între cele două situații. De altfel, cu privire la decizia organului emitent referitoare la cererea de scutire ori de reducere a amenzii judiciare, partea interesată poate ataca încheierea judecătorului odată cu fondul, iar când contestația vizează ordonanța procurorului are la îndemână procedura prevăzută de art. 275—art. 278 din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Mincă în Dosarul nr. 1.380/89/2005 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 841

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Codul penal, excepție ridicată de Marius

În plus, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adoptat o atitudine flexibilă referitoare la judecarea unei cauze de către o instanță imparțială, sens în care s-a cristalizat, până la proba contrarie, criteriul imparțialității personale a magistratului vizat. Astfel, chiar în cauza *Kyprianou contra Cipru, 2005*, la care a făcut trimitere autorul excepției, Curtea a constatat existența unei suspiciuni de imparțialitate nu din cauza faptului că aceiași judecători se pronunțaseră anterior asupra cauzei, ci pentru că aceștia s-au grăbit să îl judece pe reclamant pentru comportamentul său recalcitrant din fața instanței, fără a-i adresa mai întâi un avertisment și fără a-i da posibilitatea de a-și retrage afirmațiile făcute la adresa completului. Iată de ce instanța europeană a evitat să statueze în mod tranșant o astfel de problemă, menținând un *statu quo* tocmai pentru că s-a apreciat că circumstanțele fiecărei spețe în parte sunt edificatoare pentru a se putea stabili dacă a fost sau nu afectată imparțialitatea judecătorului.

Radu în Dosarul nr. 7/198/2004 (nr. vechi 1.929/2004) al Judecătoriei Brezoi.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece critica autorului vizează o omisiune de reglementare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7/198/2004 (nr. vechi 1.929/2004), **Judecătoria Brezoi a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Codul penal**, excepție ridicată de Marius Radu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 referitoare la *Statul român* și ale art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției*, deoarece nu prevăd ce se întâmplă în situația în care, până la judecarea definitivă a cauzei, a intervenit o lege mai favorabilă care a fost declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională. Astfel, textul criticat, în pofida oricăror principii referitoare la ordinea de drept în statul de drept și la înfăptuirea justiției, permite aplicarea unei legi neconstituționale, deși unica autoritate de jurisdicție în materia contenciosului constituțional hotărâse cu privire la contrarietatea acesteia cu Legea fundamentală.

Judecătoria Brezoi opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 13 din Codul penal este o concretizare a art. 11 și art. 12 din același cod, prin care se stabilește legea penală aplicabilă în cazul în care au intervenit una sau mai multe legi. În cazul de față, prin art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278/2006 au fost abrogate dispozițiile art. 205, art. 206 și art. 207 din Codul penal. Ca urmare, aceasta devenit legea mai favorabilă pentru inculpat. Faptul că prin Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 12 februarie 2007 au fost declarate neconstituționale dispozițiile art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278/2006 nu este de natură să atragă neconstituționalitatea dispozițiilor art. 13 din Codul penal referitoare la aplicarea legii penale mai favorabile. Aceasta cu atât mai mult cu cât principiul aplicării legii penale mai favorabile este un principiu general ce se aplică pentru toate faptele penale și nu numai pentru cele împotriva demnității.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece faptul că prevederile art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278/2006 au fost declarate neconstituționale nu atrage neconstituționalitatea art. 13 din Codul penal.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, textul legal criticat dă expresie principiului constituțional al neretroactivității legii, cu excepția legii penale mai favorabile. Sub acest aspect, stabilirea cazurilor de aplicare a legii penale mai favorabile reprezintă opțiunea legiuitorului, bazată pe opțiuni de politică penală. De asemenea, textul indicat se aplică uniform pentru toți cetățenii care se află în situația stabilită de ipoteza normei menționate și nu instituie privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare. Principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel încât este

constituțional ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se găsesc în situații deosebite și reguli analoge pentru persoane care se află în situații egale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 din Codul penal cu denumirea marginală *Aplicarea legii penale mai favorabile*, care au următorul conținut:

Art. 13: „În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea cea mai favorabilă.”

Când legea anterioară este mai favorabilă, pedepsele complementare care au corespondent în legea penală nouă se aplică în conținutul și limitele prevăzute de aceasta, iar cele care nu mai sunt prevăzute în legea penală nouă nu se mai aplică.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 13 din Codul penal reglementează cu privire la aplicarea legii mai favorabile în cazul în care legea nouă intervine până la judecarea definitivă a cauzei. Prin aplicarea legii penale în timp se înțelege ansamblul de norme juridice penale ce izvorăsc din rațiuni de politică penală, prin care se reglementează modul de aplicare a principiului *mitior lex* în raport cu timpul săvârșirii infracțiunii și cu timpul tragerii la răspundere penală a celor ce au săvârșit infracțiuni. Așa fiind, este evident că aceste dispoziții nu cuprind norme de natură a încălca valorile statului de drept referitoare la demnitatea umană, ca valoare supremă a statului de drept, și principiile ce guvernează actul de înfăptuire a justiției, deoarece, dimpotrivă, art. 13 din Codul penal reprezintă o consacrare a principiului constituțional al art. 15 alin. (2) potrivit căruia „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*”

Pretinsa neconstituționalitate invocată de autor este contrasă din aspecte ce privesc o reglementare omisivă, pe de o parte, și din aspecte care, guvernate de rațiuni ce ocrotesc demnitatea umană, tind să anihileze principiul fundamental al aplicării legii penale mai favorabile, pe de altă parte. Așadar, se poate constata că, de fapt, autorul excepției nu critică reglementarea ca atare, ci este nemulțumit de redactarea deficitară. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica prevederile supuse controlului*”. În caz contrar, ar deveni legislator, fapt ce contravine art. 61 din Legea fundamentală, potrivit căruia numai Parlamentul „*este unica autoritate legiuitoare a țării*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Codul penal, excepție ridicată de Marius Radu în Dosarul nr. 7/198/2004 (nr. vechi 1.929/2004) al Judecătorei Brezoi.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE**privind aprobarea cheltuielilor prilejuite de sărbătorirea zilei
de 25 octombrie — Ziua Armatei României**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cheltuielile prilejuite de sărbătorirea zilei de 25 octombrie — Ziua Armatei României, prin organizarea unei mese festive la Ministerul Apărării, în cuantum maximum de 16.250 lei.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 se suportă din bugetul Ministerului Apărării pe anul 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării,
Corneliu Dobrițoiu,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 24 octombrie 2007.
Nr. 1.291.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 157002